

IV. Opis programu studiów

4. KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	A1-1-0032
Nazwa przedmiotu	Historia architektury powszechnej 1
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	History of universal architecture 1
Obowiązuje od roku akademickiego	2019/2020

USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	Architektura
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	stacjonarne
Zakres	-
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Architektury i Urbanistyki
Koordynator przedmiotu	Dr inż. arch. Małgorzata Doroz-Turek
Zatwierdził	Prof. dr hab. inż. Marek Iwański

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot kierunkowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	Semestr I
Wymagania wstępne	-
Egzamin (TAK/NIE)	NIE
Liczba punktów ECTS	2

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	Inne
Liczba godzin w semestrze	30				

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Sym- bol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Posiada wiadomości z zakresu kształtowania się podstawowych układów funkcjonalnych, form i konstrukcji budowlanych w okresie starożytności w odniesieniu do starożytnych kultur basenu morza śródziemnego.	A1_W01
	W02	Posiada wiadomości z zakresu europejskiej architektury protoromańskiej i romańskiej w odniesieniu do rozwiązań funkcjonalno przestrzennych oraz konstrukcji budowlanych i detalu architektonicznego.	A1_W02
Umiejętności	U01	Posiada umiejętność rozróżniania starożytnych porządków architektonicznych i potrafi posługiwać się słownikiem architektoniczno budowlanym.	A1_U01
	U02	Potrafi rozróżniać obiekty sakralne francuskich szkół romańskich, niemieckie katedry cesarskie oraz założenia funkcjonalno przestrzenne klasztorów średniowiecznych.	A1_U02
	U03	Potrafi wyodrębnić cechy charakterystyczne dla romańskich obiektów cywilnych, zamków i systemów fortyfikacyjnych miast.	A1_U03
Kompetencje społeczne	K01	Potrafi pracować samodzielnie i uzupełniać oraz poszerzać swoją wiedzę.	A1_K01

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć*	Treści programowe
wykład	1. Architektura i budownictwo na przestrzeni rozwoju cywilizacyjnego. Charakterystyka podstawowych pojęć z historii architektury i urbanistyki.
	2. Architektura i budownictwo starożytnej Mezopotamii
	3. Architektura starożytnego Egiptu. Okres Starego Państwa, piramidy i świątynie grobowe.
	4. Architektura starożytnego Egiptu. Nowe Państwo i okres ptolemejski. Kanon świątyni egipskiej. Typy i rodzaje świątyń. Zasady konstruowania obiektów budowlanych – elementy budowlane kształtujące architekturę (kolumny, architrawy i belkowania, pylony, ściany, dziedzińce perystylowe, sanktuaria).
	5. Architektura i sztuka egejska. Grecja przedhistoryczna – okres archaiczny. Wpływ architektury i budownictwa minojskiego, cykladzkiego i mykeńskiego na ostateczne ukształtowanie się architektury i budownictwa starożytnej Grecji.
	6. Architektura starożytnej Grecji. Okres geometryczny i archaiczny. Porządki architektoniczne. Przykłady rozwiązań architektonicznych świątyni greckich. Charakterystyka architektury starożytnej Grecji; periodyzacja; rola matematyki i geometrii w światopoglądzie starożytnej Grecji – kanony.
	7. Architektura starożytnej Grecji. Okres klasyczny i hellenistyczny. Porządki architektoniczne. Obiekty użyteczności publicznej w starożytnej Grecji.
	8. Kultura Etrusków. Architektura starożytnego Rzymu Porządki architektoniczne. Konstrukcje budowlane – łuki, sklepienia, kopuły. Nowe technologie i techniki murów; nowe funkcje budowli publicznych. Przykłady rozwiązań architektonicznych świątyni rzymskich.
	9. Architektura starożytnego Rzymu. Architektura świecka. Budownictwo komunalne i obronne; obiekty inżynierskie. Miasto i architektura starożytnych Pompei.
	10. Architektura wczesnochrześcijańska – bazylika jako podstawowy typ budowli sakralnej; ukształtowanie fasady pod wpływem budownictwa starochrześcijańskiego Syrii.

	11. Architektura Bizancjum. Kościół wschodni (prawosławie). Typ budowli centralnej nakrytej kopułą. Mistrzostwo w rozwiązywaniu problemów konstrukcyjnych. Dekoracja - mozaiki i malowidła (eliminacja rzeźb). Konstantynopol – Hagia Sophia; Rawaenna i San Vitale – wpływ na architekturę zachodniej Europy.
	12. Architektura protoromańska. Przykłady rozwiązań architektonicznych obiektów w różnych rejonach Europy. Architektura Italii i Galii, architektura wizygocka oraz architektura karolińska. Architektura Ottońska.
	13. Architektura bizantyjska. Okres przedromański. Przykłady rozwiązań architektonicznych obiektów w różnych rejonach Europy. Architektura Italii i Galii, architektura wizygocka oraz architektura karolińska.
	14. Architektura średniowieczna. Romanizm. Różnorodność formy, regionalne formy architektury romańskiej. Jedność konstrukcji i techniki – spuścizna Rzymu. Wykształcenie się nowych elementów konstrukcyjnych przy budowie wielkich bazylik romańskich. Wykształcenie się planu wielkiej bazyliki – katedry; rozbudowa prezbiterium – części kapłańskiej;
	15. Architektura romańska na terenie Niemiec i Francji, Anglii i Włoch – przykłady. Architektura sakralna, świecka i obronna.

*) zostawić tylko realizowane formy zajęć

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01			X			
W02			X			
U01			X			
U02			X			
U03			X			
K01						X
K02						X

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć*	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej 50% punktów z kolokwium w trakcie zajęć

*) zostawić tylko realizowane formy zajęć

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS							
L p.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta					Jednostka
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	W	C	L	P	S	h
		30					
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	2					h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	32					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,28					ECTS

5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	18	h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	0,75	ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	0	h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	0	ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50	h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	2	

LITERATURA

1. Broniewski T. Historia architektury dla wszystkich. Wrocław 1969.
2. Figlarska B. Początki architektury chrześcijańskiej. Lublin 1983.
3. Koch W. Style w architekturze. Warszawa 1996.
4. Kumaniecki K. Historia kultury starożytnej Grecji i Rzymu. Warszawa 1969.
5. Mączyński Z. Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym. Warszawa 1956.
6. Simon M. Cywilizacja wczesnego chrześcijaństwa. Warszawa 1979.
7. Sterling H. Grecja. (seria: Architektura Świata). Warszawa 1998.
8. Sterling H. Imperium Romanum (seria: Architektura Świata). Warszawa 1997.
9. Stierlin H. Grecja. Seria: Architektura świata. Warszawa 1998.
10. Stierlin H. Imperium Romanum. Seria: Architektura świata. Warszawa 1997.
11. Stierlin H. Islam. Od Bagdadu do Kordoby. Seria: Architektura świata. Warszawa 1997.
12. Sztuka romańska. Architektura, rzeźba, malarstwo. Red.: Toman R. Wyd. Könemann 2000.
13. Sztuka romańska. Red. R. Toman. Konemann 2000.
14. Watkin D. Historia architektury zachodniej. Warszawa 2006
15. Witruwiusz. O architekturze ksiąg dziesięć. Warszawa 1956